

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AFDELING DRIE

**ZAAK COMMUNAUTÉ GENEVOISE D'ACTION SYNDICALE
(CGAS) tegen ZWITSERLAND**

(Aanvraag nr. 21881/20)

16 maart 2020 heeft de Bondsraad de toestand van "buitengewone situatie" in de zin van artikel 7 van de Epidemieënwet (zie punt 18 hieronder) uitgeroepen

Op basis hiervan verbood zij alle openbare en particuliere evenementen en riep zij de sluiting uit van openbare instellingen en bedrijven zoals winkels, markten, restaurants, musea en bioscopen, maar handhaafde zij uitdrukkelijk de mogelijkheid om open te gaan voor bepaalde vestigingen, waaronder levensmiddelenwinkels, banken, benzinstations en hotels.

Onder het opschrift "Strafbepalingen" bepaalde artikel 10 quinquies, lid 1, van deze richtlijn dat eenieder die opzettelijk een verboden demonstratie in de zin van artikel 6 organiseerde of pleegde, werd gestraft met een vrijheidsstraf van ten hoogste drie jaar of met een geldboete, tenzij hij een ernstiger strafbaar feit in de zin van het wetboek van strafrecht had gepleegd.--

Op 20 maart 2020 heeft de Bondsraad deze maatregelen verder aangescherpt door samenscholingen van meer dan vijf personen in de openbare ruimte te verbieden.

Op 8 april 2020 verlengde de Bondsraad de maatregelen met één week, dus tot 26 april 2020.

Hof van Justitie Genève heeft ten gronde geoordeeld dat de beschikking een toereikende rechtsgrondslag vormde en dat het algemeen belang om de verspreiding van het virus in te dammen zwaarder woog dan verzoeksters belang om in de openbare ruimte te demonstreren.

Het Bundesgerichtshof heeft bij arrest van 12 augustus 2021 (1C_524/2020) een beroep niet-ontvankelijk verklaard wegens gebrek aan actueel belang

Klacht: het recht was ontnomen om te demonstreren als gevolg van de maatregelen die de regering heeft genomen in de strijd tegen het coronavirus onder de O.2 Covid-19.

Zij beroept zich op artikel 11 van het Verdrag

Verweer:

- De bevoegde kantonnale autoriteit kan instemmen met uitzonderingen op grond van artikel 7 ervan.
- Zij is derhalve van mening dat niet kan worden gesteld dat dit bevel als zodanig elke betoging of openbare bijeenkomst absoluut verbodt.

Rechterlijke toetsing niet mogelijk.
Daardoor tweeënhalve maand een
algemeen demonstratieverbod en de
dreiging van sancties in verband daarmee.

Regering sprak van een "korte periode"
de verzoekende vereniging op dat de betrokken
periode liep van 17 maart tot en met 30 mei 2020.

Zij is van mening dat deze termijn, gelet op de ernst
van de maatregelen, derhalve als bijzonder lang
moet worden beschouwd.

Zij is van mening dat de inmenging,
gelet op de zwaarte van de straf en
de afschrikkende werking die zij
volgens haar teweegbracht,
buitengewoon zwaar was

Beoordeling van het Hof

Inmenging in de uitoefening van het recht op vrijheid van vergadering kan slechts worden gerechtvaardigd indien aan de vereisten van artikel 11, tweede lid, is voldaan.

Het valt dus nog te bezien of de inmenging "bij wet is voorzien", ingegeven door een of meer legitieme doelstellingen in die paragraaf en "noodzakelijk in een democratische samenleving" om deze te bereiken.

Het Hof wordt derhalve verzocht na te gaan of in casu aan deze voorwaarden is voldaan.

Noodzaak in een democratische samenleving

Voorwaarden: Het arrest Kudrevičius e.a:

- uitzonderingen moeten eng uitgelegd en de noodzaak om deze te beperken moet overtuigend worden vastgesteld.
- Verdragsluitende Staten een zekere beoordelingsmarge, maar deze is niet onbeperkt
- Evenredigheid vereist een afweging van de in artikel 11, lid 2, genoemde doeleinden met die van de vrijheid van meningsuiting door middel van meningsuiting, gebaar of zelfs stilzwijgen van de meningen van personen die op straat of op andere openbare plaatsen zijn verzameld (...).
- De aard en de zwaarte van de opgelegde sancties zijn ook factoren die in aanmerking moeten worden genomen bij de beoordeling van de evenredigheid van de inmenging in verhouding tot het nagestreefde doel ....
- Sancties van strafrechtelijke aard zijn, vragen zij om een bijzondere rechtvaardiging (...).
- Een vreedzame demonstratie mag in beginsel niet worden bedreigd met strafrechtelijke sancties (...), met inbegrip van vrijheidsbeneming (...).
- Het Hof moet dus met bijzondere zorg gevallen onderzoeken waarin de door de nationale autoriteiten opgelegde sancties voor geweldloos gedrag een gevangenisstraf inhouden

Hof houdt rekening met de tegenstrijdige belangen die in de zeer complexe context van de pandemie op het spel staan, en met name met de positieve verplichting die aan de staten die partij zijn bij het verdrag wordt opgelegd om het leven en de gezondheid van personen die onder hun rechtsmacht vallen, te beschermen krachtens met name de artikelen 2 en 8 van het verdrag

Een algemeen verbod op een bepaalde gedraging is een radicale maatregel is die een solide rechtvaardiging en een bijzonder ernstige toetsing vereist van de rechterlijke instanties die bevoegd zijn om de relevante belangen af te wegen

Toegang tot werkplekken, zoals fabrieken of kantoren, was wel toegestaan, zelfs wanneer die plaatsen honderden mensen huisvestten.

indien het bestaan van een maatregel die minder ernstig inbreuk maakt op het betrokken grondrecht en hetzelfde doel bereikt, moet worden uitgesloten

“Gezien de urgentie om een passend antwoord te bieden op de ongekende dreiging van het coronavirus in een vroeg stadium, is er niet noodzakelijkerwijs ruimte voor diepgaande debatten met name met het parlement, met het oog op het aannemen van de dringende maatregelen die noodzakelijk worden geacht in de strijd tegen deze wereldwijde plaag.”

“In dergelijke omstandigheden is een onafhankelijke en doeltreffende rechterlijke toetsing van de door de uitvoerende macht genomen maatregelen echter des te noodzakelijker.”

Volgens jurisprudentie vereiste een dergelijke algemene maatregel een solide rechtvaardiging en een **bijzonder grondige toetsing door de rechterlijke instanties die de relevante belangen moeten afwegen.**

Gesteld al dat er een solide rechtvaardiging bestond, namelijk de doeltreffende bestrijding van de wereldwijde coronaviruspandemie, volgt uit de conclusies dat een, en met name niet door het federale **dergelijke toetsing niet is verricht door de nationale rechterlijke instantieshof.**

Hieruit volgt dat de betrokken tegengestelde belangen niet konden worden afgewogen, zoals in het kader van het onderzoek van de evenredigheid van een dergelijke ingrijpende maatregel

Dit is des te zorgwekkender in het kader van het verdrag, aangezien het algemene verbod al geruime tijd wordt gehandhaafd.

Zwitserland heeft geen gebruik gemaakt van artikel 15 van het verdrag, dat een staat die partij is toestaat bepaalde maatregelen te nemen die afwijken van de verplichtingen uit hoofde van het verdrag in geval van oorlog of een andere openbare noodsituatie die het leven van de natie bedreigt.

Zij moest het verdrag dus krachtens artikel 1 ervan naleven en, wat het onderhavige geval betreft, volledig voldoen aan de vereisten van artikel 11, rekening houdend met de beoordelingsmarge die haar moet worden toegekend.

Het Hof gaat geenszins voorbij aan de bedreiging van het coronavirus voor de samenleving en de volksgezondheid, maar concludeert niettemin,, dat de inmenging in de uitoefening van de door artikel 11 beschermde rechten **niet evenredig was aan de nagestreefde doelstellingen.**

Zij merkt ook op dat de nationale rechterlijke instanties de betrokken maatregelen in de betrokken periode niet doeltreffend hebben gecontroleerd.

Bijgevolg heeft de verwerende staat in de onderhavige zaak zijn beoordelingsmarge overschreden. Bijgevolg was de inmenging niet noodzakelijk in een democratische samenleving in de zin van artikel 11, § 2, van het Verdrag.

Uitspraken vaccinatieplichten

Neurenberg code, in één van de Neurenberg processen, namelijk United States of America v. [Karl Brandt](#), et al oftewel het artsenproces, 20 August 1947, onder Permissible medical experiments, p. 181, 182.

1. Vrijwillige toestemming van de betrokkene is essentieel. De betrokkene moet vrij zijn om deze beslissing te nemen, zonder tussenkomst van enig element van dwang, fraude, bedrog, bedreiging, overvraging of enig andere vorm van beperking of dwang. De betrokkene moet over genoeg kennis en begrip van het experiment beschikken om een geïnformeerde beslissing te kunnen nemen. Daarvoor is nodig dat de betrokkene bekend is met de aard, de duur en het doel van het experiment, de methode, de middelen alsmede alle ongemak en gevaren die redelijk te verwachten zijn, en het eventuele effect op de gezondheid. De verantwoordelijkheid hiervoor berust bij diegene die het onderzoek initieert, leidt en eraan deelneemt en is onvervreemdbaar.
2. Het experiment moet vruchtbare resultaten voor de maatschappij beogen, alleen op deze manier te bereiken.
3. Eerst moet onderzoek op dieren worden gedaan, waarvan de resultaten experimenten op mensen rechtvaardigen alsmede het natuurlijke verloop van ziekte worden bestudeerd.
4. Onnodig lichamelijk en mentaal leed moet worden voorkomen.
5. Stop indien er reden is te geloven dat het experiment handicaps of de dood veroorzaakt.
6. Het risico dat wordt aangegaan mag de waarde van het experiment niet overschrijden.
7. De nodige voorbereidingen moeten de betrokkene zelfs beschermen tegen een onwaarschijnlijke mogelijkheid van verwonding, handicaps en overlijden.
8. De hoogst graad van deskundigheid en zorg is vereist gedurende alle stadia van het experiment, zowel bij hen die het uitvoeren als bij hen die het ondergaan.
9. De betrokkene moet het experiment kunnen verlaten, wanneer doorgaan voor hem fysiek of mentaal onmogelijk lijkt.
10. De uitvoerder moet het experiment op elk moment kunnen beëindigen, wanneer hij reden heeft te geloven dat doorgaan leidt tot verwonding, handicaps of overlijden.

Ezekiel J. Emanuel and Christine Grady, Four Paradigms of Clinical Research and Research Oversight, Cambridge Quarterly of Healthcare Ethics 2006, p. 93.

Achtereenvolgens vier paradigma's:

- Paternalisme van de onderzoeker
- Wettelijke bescherming
- Zeggenschap voor participanten (HIV)
- Samenwerking met participanten/'community partnership'

“Het paradigma van ‘community partnership’ erkent dat risico's en voordelen zowel tijdens als na onderzoek het best kunnen worden geëvalueerd door de betrokken gemeenschappen. Bovendien legt dit paradigma minder nadruk op individuele autonomie en de bescherming van individuele geïnformeerde toestemming. Belangrijk is dat ze dit niet verwerpt, maar plaatst in een bredere context van zaken ter bescherming die eerst moet worden gerealiseerd, voordat de toestemming van individuen wordt gevraagd. Op deze manier is gemeenschapspartnerschap gebaseerd op een meer communitaristisch model en minder op een individueel rechtenmodel.”

Europees Hof Rechten van de Mens, 8 april 2022, rov 278, 288, 279 en 293, p. 62, 63, 65 en 66.

Het ging hierbij weliswaar om verplichte kindervaccinatie in Tsjechië, maar hier wordt alvast een frame voorgesteld dat eventueel (hoewel niet zonder meer) kan worden toegepast bij verplichte coronavaccinatie.

Wanneer een nationaal gezondheidsinstituut het nodig acht, kan de Staat een vaccinatieverplichting opleggen. Deze moet dan wel een wettelijke basis hebben en een eventuele straf op ongehoorzaamheid moet relatief mild zijn. Vaccinatie onder dwang is uitgesloten.

Er bestaat een maatschappelijke plicht om je te laten vaccineren uit solidariteit met je medeburger die zich om medische redenen niet kan laten vaccineren en daarom baat heeft bij een hoge vaccinatiegraad.

www.studiosparta.it

Gepubliceerd op
22/03/2022

NEE. 00351/2022 REG. PROV.
COLL.
NEE. 01272/2021 REG. REC.

II RAAD VAN BESTUURSRECHTSPRAAK VOOR DE REGIO SICILIË

Afdeling jurisdictie

opleiding verpleegkunde aan de universiteit van Palermo

om zijn studie af te ronden, had moeten deelnemen aan opleidingen in instellingen voor gezondheidszorg,

Kon niet zonder vaccinatie tegen het Sars-CoV-2-virus),

Weigert vaccin vanwege het experimentele karakter ervan

Heeft al immuniteit

Angst voor aan A.D.E. (*Anlibody Dependent Enhancement*)

Het Gerecht van eerste aanleg heeft het verzoek om een conservatoire maatregel afgewezen op grond dat "(...) ^{ln} een afweging van tegengestelde belangen en in de huidige stand van zaken lijkt het algemeen belang om niet-gevaccineerden te beletten naar gezondheidsfaciliteiten te gaan en gezondheidswerkers en patiënten daarin bloot te stellen aan het besmettingsgevaar te prevaleren.

Deze redenering wordt gedeeld door het College: hoewel empirisch moet worden erkend dat vaccinatie, in aanwezigheid van nieuwe varianten, geen immuniteit tegen besmetting lijkt te garanderen, omdat de gevaccineerde personen zelf besmet kunnen raken en op hun beurt kunnen infecteren, **is het nog steeds effectief in het indammen van sterfgevallen en ziekenhuisopnames**, waardoor mensen worden beschermd tegen de ernstige gevolgen van de ziekte, met als gevolg een tweeledig voordeel: voor de gevaccineerde persoon, die de ontwikkeling van ernstige ziekten vermijdt; voor het gezondheidssysteem, waarvan de last wordt verlicht.

Als gevolg hiervan is het duidelijk dat vaccinatie in wezen zowel het belang van individuen als het collectieve belang beschermt: wat het laatste betreft, is het duidelijk; wat het eerste betreft, heeft vaccinatie het dubbele voordeel dat ernstige vormen van infectie, die nu alle leeftijdsgroepen treffen, worden voorkomen en dat de druk op de gezondheidszorgfaciliteiten wordt verminderd, opnieuw in het voordeel van elke burger, wiens zorgbehoeften niet adequaat kunnen worden vervuld in situaties van constante noodsituaties.

Zo lijkt naar het oordeel van het college te zijn voldaan aan de eerste van de grondwettelijke vereisten voor vaccinatieverplichtingen (dat de behandeling bedoeld is om de gezondheidstoestand van zowel degenen die eraan onderworpen zijn als van anderen te verbeteren of in stand te houden).

Het Hof heeft, zoals gezegd, geoordeeld dat de wet die een medische behandeling oplegt, niet onverenigbaar is met artikel 32 van de Grondwet, mits zij onder meer geen nadelige gevolgen heeft voor de gezondheidstoestand van de persoon die deze behandeling moet ondergaan, behalve alleen voor die gevolgen *"die normaal en dus aanvaardbaar lijken"*

‘Normaal verdraagbaarheid’ lijkt geen ruimte te laten voor ernstige en fatale nadelig incidenten, zelfs als ze weinig zijn in verhouding tot de gevaccineerde bevolking.

In deze situatie is het de vraag of het huidige verplichte vaccinatieprogramma in overeenstemming is met de door het Hof bevestigde beginselen, onder verwijzing naar, het moet worden benadrukt, om zo te zeggen gewone situaties, aangezien er geen precedents zijn die verwijzen naar noodsituaties veroorzaakt door een ernstige pandemie.

Concluderend kan worden gesteld dat er twijfels blijven bestaan over de toereikendheid van het tot dusver ingevoerde monitoringsysteem, hoewel moet worden erkend dat, zoals blijkt uit de lezing van het jaarverslag, er nu een aantal actieve geneesmiddelenbewakingsstudies van start zijn gegaan.

Bijzonder kritisch is het feit dat er geen voorziening is voor zelfs een Covid-swab voorafgaand aan de toediening van het vaccin, die een infectietoestand aan het licht zou kunnen brengen die aan de gang is, en die duidelijk afraadt tegen de toediening van het vaccin, gelet op het risico van een abnormale reactie van het immuunsysteem, waarover de deskundigen die verantwoordelijk zijn voor het deskundigenoordeel van appellant uitvoerig hebben betoogd.

Informed Consent

Het is duidelijk irrationeel om de ondertekening van een dergelijke wilsverklaring te eisen op het moment van onderwerping aan een vaccinatie die essentieel is voor de uitoefening van een grondwettelijk beschermd recht

er lijkt een gebrek te zijn aan een adequaat evenwicht tussen waarden die allemaal van constitutioneel belang zijn, en met name tussen de bescherming van de gezondheid enerzijds en de bescherming van studie en werk anderzijds, die eveneens voldoen aan de basisbehoeften van de burgers;

de legitimiteit van een vaccinatieplicht hangt onder meer af van de vraag of de gezondheidstoestand van de persoon die verplicht wordt niet nadelig beïnvloedt, behalve voor die gevolgen "die normaal lijken en, daarom aanvaardbaar";

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la regione Sicilia, 22 maart 2022, onder PQM, sub a., p. 71

De verplichting voor gezondheidspersoneel om zich te laten vaccineren moet vanwege het aantal zorgwekkende bijwerkingen, de ontoereikendheid van passieve en actieve geneesmiddelenbewaking, het gebrek aan betrokkenheid van huisartsen bij de triage vooraf aan het vaccineren, het gebrek aan het afnemen van COVID-19 tests daarbij en het algehele gebrek aan grondige onderzoeken naar de triagefase, als niet bevredigend worden beschouwd.

Een vaccinatieverplichting mag namelijk alleen worden opgelegd indien deze geen nadelige gevolgen heeft voor de gezondheid van de gevaccineerde, met uitzondering van de gevolgen die normaal lijken en derhalve verdraaglijk zijn.

2022 LiveLaw (SC) 439

IN THE SUPREME COURT OF INDIA

CIVIL ORIGINAL JURISDICTION *L.*

NAGESWARA RAO; B. R. GAVAI, JJ.

Writ Petition (Civil) No. 607 of 2021; May 2, 2022

JACOB PULIYEL *Versus* UNION OF INDIA & ORS.

The Petitioner contested the vaccine mandates on the following grounds:

- Natural immunity acquired from COVID-19 infection is more long-lasting and robust as compared to vaccine immunity.
- Serological studies show that more than 75 per cent of the Indian population has already been infected and is seropositive and therefore, has better immunity to the infection than that which can be provided by the vaccine.
- Vaccines do not prevent infection from or transmission of COVID-19 and are especially ineffective in preventing against infection from new variants.

De indiener stelt dat de niet-gevaccineerden, die in de huidige situatie min of meer op gelijke voet staan als gevaccineerde personen met betrekking tot de overdracht van het virus..

Anders gezegd, noch de Unie van India, noch de deelstaatregeringen hebben voor dit Hof materiaal geproduceerd om de discriminerende behandeling van niet-gevaccineerde personen op openbare plaatsen te rechtvaardigen door het opleggen van vaccinmandaten.

Vaccinatieplicht kan niet als evenredig worden beschouwd, vooral omdat zowel gevaccineerde als niet-gevaccineerde personen momenteel vatbaar lijken te zijn voor overdracht van het virus op vergelijkbare niveaus.

“Zolang de infectiegraad laag blijft en tot er nieuwe onderzoeksresultaten naar voren komen die de nodige rechtvaardiging bieden om redelijke en evenredige beperkingen op te leggen aan de rechten van niet-gevaccineerde personen, stellen wij voor dat alle autoriteiten in dit land, inclusief particuliere organisaties en onderwijsinstellingen, de betreffende beperkingen voor niet-gevaccineerde personen in termen van toegang tot openbare plaatsen, diensten en middelen opheffen, indien nog niet ingetrokken”

“Er wordt verduidelijkt dat in de context van de snel evoluerende situatie die wordt gepresenteerd door de COVID-19-pandemie, **onze suggestie beperkt is tot de huidige situatie alleen** en niet mag worden opgevat als een inmenging in de rechtmatige uitoefening van de bevoegdheid door de uitvoerende macht om passende maatregelen te nemen ter voorkoming van infectie en overdracht van het virus.”

The Supreme Court of the US, 13 januari 2022, onder II, A, 1^e, 2^e en 4^e alinea, p. 5 en 6.

Secretary of Labor (minister van arbeid) had geen bevoegdheid om 84 miljoen Amerikanen op te dragen om zich te laten vaccineren óf op eigen kosten wekelijks te laten testen.

De wet machtigt de minister om standaarden op te stellen voor de werkomgeving, maar geen gezondheidsmaatregelen voor het publiek in brede zin. Dat laatste is slechts aan het congres van de VS.

Het is slechts aan de minister om noodmaatregelen van tijdelijke aard te nemen om werknemers te beschermen tegen ernstig gevaar binnen de werkomgeving. Het moet gaan om een gevaar in de uitoefening van een beroep.

Het risico van COVID-19 valt daar niet onder. Het behoort tot de normale risico's die horen bij het leven van alledag.

The High Court of New Zealand, Wellington registry, 25 februari 2022, onder Conclusion, rov. 105 en 106

De vaccinatieplicht voor politie en leger is vooral bedoeld om de continuïteit van deze publieke diensten te verzekeren. Er is echter geen hard bewijs dat het relatief kleine aantal vaccinweigeraars de continuïteit van deze publiek diensten bedreigt.

Bovendien is de omikron-variant weliswaar bijzonder overdraagbaar, maar dat geldt zowel bij gevaccineerden als ongevaccineerden.